

GÜMNAASIUMI KOLMAPÄEVADEST

Sellest, et meie kooli gümnaasiumis on kolmapäevane õppetöö teistmoodi korraldatud, on Kajamistes juttu olnud varemgi. Vähem oleme aga rääkinud sellest, mis tegelikult kolmapäeviti toimub.

Kuigi kolmapäeval ei toimu tavapärasest tunniplaanijärgset õppetööd on siiski kolmapäevased tunnid tihedalt seotud õppekavaga. Kuna gümnaasiumi tunnid on 80 minuti pikkused jääb igast ainekursusest just sobivalt aega kaheks õppekäiguks või muuks aineist lähtuvaks õpitegevusteks. Lisaks aineõpetajatele on kolmapäevade sisustamisel abiks olnud lapsevanemad ja teised meie kooli kogukonna liikmed.

Kolmapäevad võib laias laastus jagada kaheks: päevad, kus tegutseme ja oleme koos kõigi gümnaasiumi klassidega ja teised, kus klassid vastavalt õppekavale eraldi tegutsevad.

Päris algusest alates on üheks oluliseks kolmapäevade osaks olnud kohtumiste sari „Gümnaasiumil külas“. Oleme kutsunud külla oma ala asjatundjaid, eksperte ja professionaale, kes on meie noortele rääkinud päevakajalistest teemadest, oma tööst ja ka sellest, kuidas nad oma valikuid elus on teinud ja miks ning kuidas oma erialani jõudnud.

Sellel aastal on meil külas käinud Rooma katoliku kiriku piiskop isa **Philippe Jourdan**, näitleja **Elina Reinold**, kaitse-ministeeriumi kaitsevalmiduse osakonna juhataja **Gert Kaju** ja suunamudija **Andreas Melts**. Sügisel oli gümnasistidel võimalus tutvuda meie kooli lähiümbruse arhitektuuripärlitega jalutuskäigul koos **Mart Kalmuga**. Ühiselt vaatasime ka filmi „Minu pere ja muud klounid“ ning kohtusime filmi autorite **Heilika Pikkovi** ja **Liina Särkianeniga**. Kevade poole on veel ees kohtumised õiguskantsler **Ülle Madise** ja riigiprokurör **Vahur Vertega**.

Sellel õppeaastal on meie gümnasistid külastanud Niguliste muuseumi raamatuaasta ja teekond Toledosse näituseid, Tammsaare majamuuseumi, Fotograafiamuuseumi, KUMU, Loodusmuuseumi, Tarbekunsti- ja disainimuuseumi ning Eduard Profittlihi muuseumi.

Kolmapäevad annavad ka hea võimaluse tutvuda erinevate Eesti ülikoolide ja edasiõppimise võimalustega. TalTechis said meie õpilased hea ülevaate USA-s õppimise võimalustest. 12. klass osales Kultuurkatlas Tartu kõrgemate õppeasutuste ühisel infopäeval ja konverentsil „Õpi Tartus“ ning käis Sisekaitseakadeemias, kus saime väga põhjaliku ülevaate õpitavatest erialadest ning mitmeid neist ka ise simulatsiooni käigus proovida.

Koostöös TalTechi spetsialistidega oleme ennast täiendanud teadmistega tehisarü erinevatest kasutustvõimalustest aga ka ohtudest ja eetilistest probleemidest selle kasutamisel.

Samuti külastati kahe suure rahvusvahelise firma Wise ja Pipedrive kontoreid ning Delfi meediamaja.

Kolmapäevad annavad võimaluse süveneda ka konkreetsetelt ainealastesse teadmistesse. Bioloogia kursuse raames viidi läbi Tallinna rohealade vaatlus. Keemia kursused on lõppenud laboratoorsete töödega TalTechi keemialaborites ning oma füüsikaalaseid teadmiseid saavad noored varsti proovile panna Rakett 69 stuudiotest.

Koostöös Maanteeametiga osales 11. klass liiklusohtuse koolitusel ja koostöös Päästeametiga toimub õige pea kriisiks valmistumise koolitus.

Usume, et mitmekesine õpitegevus väljaspool kooli ei aita kaasa vaid õpilaste silmaringi avardumisele vaid aitab tulevikus enesekindlamalt karjäärivalikuid teha.

Meelis Holsting

SUUR RÕÕM JA UHKUS!

Eesti Vabariik tunnustab iseseisvuspäeva eel teenetemärkidega neid inimesi, kelle pühendumus kutsetööle või kogukondlikule tegevusele on andnud märkimisväärse panuse Eesti elu edendamisse.

Muuhulgas avaldatakse tunnustust haridustöötajatele, kes järjekindlalt panustavad noorte harimisse ja aitavad kujundada nende avatud maailmavaadet.

On ütlemata suur rõõm, et meil on siinsetes teadaannetes võimalus jagada nii kõrget tunnustust nagu seda on meie koolijuhil Signe Ausi teenetemärgi pälvimine Eesti Vabariigi President Alar Karise poolt.

Signe jagas oma mõtteid Vabariigi aastapäeva aktuse kõnes, mis iseloomustavad hästi tema suhtumist ellu ja oma töösse: „Meie põhiseaduse mõte algab väärikusest. See tähendab, et iga inimene loeb. Mitte selle järgi kui tubli ta on, kui kiire ta on või kui palju tal on, vaid selle järgi, et ta on inimene. Inimlikkus algab sageli kõige väiksemast: oskusest märgata, kuulata, aidata, vabandada, andestada. Oskusest olla tugev nii, et see ei tee teist väiksemaks. Põhiseaduse järgi on meie riik see „mis on rajatud vabadusele, õiglusele ja õigusele“. Vabadus ei ole ainult õigus teha, mida tahan. Vabadus on võimalus valida, valida oma südametunnistuse, väärtuste järgi. Vabadus on ka kohustus küsida: mida ma teen teiste heaks? Eesti kestab siis, kui inimene kestab inimesena – mitte ükskõiksena, mitte kibestununa, vaid hoolivana ja ausana. Kool on koht, kus me õpime palju: matemaatikat, ajalugu, keeli... Aga võib-olla kõige olulisem õppetund on see, kuidas olla hea inimene. Kuidas olla selline kaaslane, keda teised julgevad usaldada. Kuidas olla selline õpetaja, kelle sõnad annavad jõudu. Kuidas olla selline õpilane, kes ei jäta teist üksi...”

Kuivõrd Signe ise on korduvalt rõhutanud, et tegemist on meie kõigi ühise pingutuse ja saavutusega, siis sellegipoolest soovime Signele palju õnne ja soovime indu oma kutsumusega sama pühendunult jätkata - on suur rõõm selle töö igapäevastest viljadest osa saada!

Triin Katariina Kuusk

LASTE JA NOORTE MULJEID TALVELAAGRIST

Nädalavahetusel kui jaanuarist sai veebruar toimus juba pika traditsiooniga Kaarli talvelaager. Siinkohal anname sellest väikese ülevaate laagriliste endi pilgu ja sõna läbi.

Järjekordselt toimus Kaarlikeses laager, mis jätab kõigile alati südamesse sooja ning hea tunde. Laagrid toimuvad igal aastal nii talvel kui suvel. Talvelaagrid sisaldavad toredaid koosviibimise hetki, lõbusaid talvetegevusi (näiteks kelgutamist), omavahel arutlemist, mängu ning veel palju muud toredat.

Laagriline Meriel räägib, miks tema tavaliselt laagrites käib: „Siin saab uusi sõpru, teadmisi, tekib võimalus kaasa lüüa rühmatöös ja lihtsalt omavahel toredalt aega veeta.”

Selle aasta laagri teemaks oli „Muuda ennast, muutub maailm.“ Arutlesime, kuidas saab ise ennast muuta ja selle läbi ka maailma paremaks teha. Teemaga seondult mängiti ka erinevaid mängu ning saadi teiste abiga isegi enda välimust muuta.

Laagrisse tuldi erinevate soovidega: bussiga sõita, sõpru leida, mängu mängida ja et oleks lõbus nädalavahetus.

Selle aasta laagri tegevustest räägib Elisabeth: „Talvelaager hõlmas palju erinevaid koosviibimise hetki, näiteks mängud, gruppitööd, võimalus oli ka ise enda sisse vaadata ja mõtiskleda. Laagri ajal oli väljas kena talveilm, tänu millele saime õues aega veeta nii kelgutades kui ka maastikumängu mängides.”

Üks laagriline ütles: „Kaarli laagris on tore, sest siin on ägedad mängud, toredad õpetajad ja laager on ka väga õpetlik.” Teine laagriline lisab: „Meile meeldis kõige rohkem kelgutamine, õuemängud, Härira Hirmus ja õhtu-programmid. Talvel on siin väga ilus ja ka kelgumägi on väga lähedal.”

Laste sõnul oli terve laagri vältel neil väga tore ning lõbus. Kahju, et selleaastane laager järjekordselt läbi sai, aga õnneks on ees ootamas kaarlikesse suvelaager, millest on võimalus jällegi kõigil osa võtta.

Kokkuvõtteks soovime tulla kõikidel Kaarli laagritesse kui nad soovivad palju häid mälestusi, tarku mõtteid ja uusi sõpru!

Laagriliste mõtted panid kirja Elisabeth ja Margareth 8. klassist

MAJANDUSEST MÖÖDUNUD JA ALANUD AASTAL

Möödunud aastal sai koolipere majandamisega kenasti hakkama. Kui rahandusnimeste keelt kasutada, siis olime väikeses kasumis. Selline 10 tuhat eurot. Selle saavutamisele aitasid kaasa paljud Kaarli koguduse liikmed, lapsevanemad ja heategevuslikud projektid. See tähendab, et annetustena kogusime pea 40 tuhat eurot. Selles on ka ühe koguduseliikme toetus 10 tuhat eurot, kes toetas uue arvutipargi soetamist. Suurim ost, mille tegime, oli uue arvutipargi soetus koos arvutikapiga, mis läks maksma 27 tuhat eurot.

Hea meel on selle üle, et vajadusel on pannud vanemad käed külge kui on midagi vaja olnud ehitada. Nii sai spordisaali ja esimese kooliastme koridor ronimisseinad, mis pakuvad rõõmu vahetundides.

Alanud aasta suurimaks väljakutseks saab olema puutööklassi korrastamine ja kaasaegse tolmu kogumissüsteemi ehitamine. See läheb maksma 13 tuhat eurot ja selle teostamine sõltub suure osas kooliperest. Alanud aasta eelarve ei võimalda kooli omadest vahenditest seda teha. Meil on kaks lapsevanemat, kes on valmis puutööklassi projekti vedama, et see saaks teostatud, aga rahaliselt on vaja see summa kokku koguda.

Minu arvutus näitab, et kui iga pere teeks järgnevatel kuudel koolile igakuise 25-eurose annetuse, siis see võimaldaks tööd suvisel vaheajal ka teoks teha. Kui keegi soovib aga 100 eurot korraga kanda, siis on see loomulikult lubatud. Pange maksekorraldusse vaid märke „puutööklass”. Kui seda koos teeme, saame sügisel kindlasti olla rõõmsad õpikeskkonna paranemise üle.

Praegu on veel töös kaks väiksemat projekti, kuid nendest ehk varsti meie kanalite kaudu ka teada saate. Et puu saaks head vilja kanda, tuleb teda kosutada palvetega, heade soovide ja toetusega.

Jaak Aus

3. KLASSI JÕULUEVANGEELIUMI ETENDUS TEKSTIST TEOSTUSENI

Sel aastal oli meie klassil au ja vastutus valmistada ette jõuluevangeeliumi etendus. See oli põnev, aga samal ajal ka suur väljakutse. Algusest peale teadsime, et ees ootab palju harjutamist ja koostööd.

Harjutasime teksti iga päev. Teksti päheõppimine ei olnud sugugi lihtne, sest seal oli palju võõraid ja keerulisi sõnu. Mõnikord pidime sõnade tähendust koos arutama, et paremini aru saada, mida me räägime. Lisaks sõnadele mõtlesime välja ka liikumised, et etendus oleks huvitavam ja elavam. Pidime mõtlema, kus asuvad kirikus mikrofonid ja kust me paremini publikule välja paistame. Harjutasime kõva ja selge häälega rääkimist, et meie jutt kostaks hästi ka kiriku kaugematesse nurkadesse.

Kui tekstid hakkasid juba paremini meelde jääma, läksime kirikusse proovi tegema. Seal oli hoopis teistsugune tunne kui klassiruumis. Kirikusaal tekitas päris esinemise tunde. Proovisime läbi kõik stseenid, liikumised ja laulud, et olla kindlad, et kõik sujub.

Kostüümide valimine oli üks lõbusamaid osi kogu ettevalmistusest. Kui kostüümid selga panime, nägid kõik natuke teistsugused ja isegi veidi naljakad välja. Eriti naljakas oli see, et osa riideid kuulus meie õpetajatele. See tekitas meis rõõmsat elevust.

Enne päris esinemist olid aga kõik natuke närvis. Mõtlesime, kas tekst tuleb ikka õigel hetkel meelde ja kas midagi võib sassi minna. Hirmu tekitas ka see, et osad meist kandsid põsemikrofone. Teadsime, et ei tohi valel ajal midagi öelda ega sosistada. Need lapsed, kes parasjagu ei esinenud, pidid kuuskede taga väga vaikselt olema. See oli meie klassi jaoks vist kõige raskem ülesanne! Samal ajal pidime olema tähelepanelikud, et õigel hetkel taustahääli teha ja õigel ajal lavale minna.

Õpetaja Liiviga õppisime selgeks kõik etenduse laulud. Harjutasime neid korduvalt, et sõnad oleksid kindlalt peas. Pidime olema valmis ka üksteist asendama, kui keegi peaks haigeks jääma. See õpetas meid üksteist toetama ja ühiselt vastutama.

Esinemispäeval andsime endast parima. Kuigi alguses oli sees väike ärevus, suutsime end kokku võtta ja julgelt koolipere ette astuda. Pärast etendust tundsim suurt rõõmu ja uhkust. Saime jõululoo hästi selgeks ning õppisime, kuidas tähtsal hetkel ennast ületada ja esinemishirmu trotsida.

See kogemus liitis meie klassi veelgi rohkem kokku. Õppisime koostööd tegema, üksteist kuulama ja toetama. Soovime järgmistele kolmandatele klassidele palju julgust, kannatlikkust ja rõõmu jõuluevangeeliumi etenduse ettevalmistamisel!

*Meriel Kadak, 3. klass
Õpetaja Lea Krall*

TUHKAPÄEV JA PAASTUAEG – TEEKOND ÜLESTÕUSMIS- PÜHADE POOLE

Veebruarikuu keskpaiku, päeval pärast vastlapäeva, algab tuhkapäevaga paastuaeg. See on kristlastele eriline rännaku- ja süvenemisajaks antud aeg, mitte masenduseks, vaid selginemiseks, mitte enese piitsutamiseks, vaid tee leidmiseks tagasi Jumala juurde.

Paastuaja piibellikuks aluseks on Jeesuse paastumine kõrbes: nelikümmend päeva ja nelikümmend ööd. Arv 40 pole pelgalt number, vaid viide proovilepanekule, puhastumisele, ettevalmistusele ja uuele algusele. Piiblis leidub selliseid „neljakümneseid teekondi“ palju.

Noa ajal sadas nelikümmend päeva lakkamatult vihma. Mooses paastus Siinai mäel nelikümmend päeva, enne kui ta sai Jumalalt käsulauad. Iisraeli rahvas rändas nelikümmend aastat kõrbes, õppides samm-sammult Jumalat tundma ja Teda usaldama. Joona kuulutuse kaudu andis Jumal Niinevele nelikümmend päeva armuaega meeleparanduseks – ja Jumal andis andeks.

Eelija rändas nelikümmend päeva, kuni jõudis Hoorebi mäele, et kohtuda Jumalaga. Pärast ülestõusmist viibis Jeesus maa peal nelikümmend päeva, valmistades oma jüngerid edasiseks ette. Need lood näitavad ilmekalt, et paastuaeg on Jumala kingitud aeg – aeg astuda samm edasi Tema armu poole.

Paast ja paastumine on kristliku elu loomulik osa. Selle mõtte ei ole „välja paista“, vaid vaadata ausalt sissepoole ja pöörduda taas selle poole, Kes kannab. Jeesus ise hoiatab paastumise juures näitlemise ja mulje jätmise eest: paastumine ei ole teistele esitamiseks, vaid Jumala ees elamiseks. Meenub Jeesuse tähendamissõna variserist ja tõlnerist, kes läksid pühakotta palvetama. Variser loetles Jumala ees üles oma saavutusi, rääkides muu hulgas ka oma paastumisest, justkui oleks Jumal selle eest talle midagi võlgu. Väliselt oli ju kõik korras: paastumine, käsutäitmine ja almused. Aga kus oli tema süda?

Nii võib paastuaeg tuua meie ette lihtsad, aga olulised küsimused: mida ma näen, kui oma elu peale vaatan? Kas märkan midagi, mis hoiab mind Jumalast eemal, näiteks kõrkus, laiskus, hirm, kibedus, vajadus jätta endast „õige mulje“? Kui palju on mu argipäevas päriselt ruumi palveks ja piiblilugemiseks? Kuidas kasutan oma aega ja kellele/millele oma tähelepanu jagan? Kas on midagi, mida tuleks piirata või millest loobuda? Millised on mu suhted teiste inimestega, kas olen valmis andestama, teiste eest palvetama, teisi julgustama ja lohutama? Kas oskan olla tänulik selle eest, mis mul täna on?

Need küsimused ei ole koormamiseks, vaid suunamiseks, et vaadata endale ausalt otsa, hinnata oma elu tõetruult, tunnistada Jumalale oma eksimusi ja teha Tema abiga oma elus korrekture. Paastuaeg on armuaeg, see on aeg, mil Jumal ise kutsub ja aitab.

Just tuhkapäev annab sellele teele väga selge alguse. Tuhkapäeva jumalateenistusel tehakse iga soovija laubale tuhaga ristimärk. See on patukahetsuse ja meelega paranduse märk, aga ühtlasi ka usumärk. Tuhaga tehtud ristimärk laubal kutsub meid tagasi Kristuse juurde. Tuhk meenutab elu haprust ja meelega paranduse vajadust. Rist kuulutab Jumala armu, Ta annab andeks ja juhatab meid uuele teele.

Tuhkapäeva mõtte pole end maha teha, vaid teha südames ruumi Jumalale. Mitte loobuda Jumala armastusest, vaid lasta lahti sellest, mis meid Tema armastuse vastuvõtmisest takistab, et võiksime taas õppida palvetama, kuulama ja usaldama. Me vajame iga päev Jumala armu ja andeksandmist. Julgustan kõiki tuhkapäevaga astuma paastuaja teele koos Issandaga, teekonnale, mis valmistab meid ette ülestõusmispühade rõõmuks.

*Kaisa Kirikal
Kooli kaplan*

KAARLI KOOLI 11. KLASSI ÕPILANE NOORTE RIIGIKOGUS

31. jaanuarist kuni 2. veebruarini toimus Tallinnas Noorte Riigikogu, mida korraldas Mudel-Eesti Sihtasutus. Üritusel kogunes noori nii põhikoolidest, gümnaasiumidest kui ka ülikoolidest, kes hakkasid matkima Riigikogu tööd.

Sellel aastal jaguneti erakondade ja komisjonide vahel. Noored said kuuluda kõikidesse tänastesse parlamendi erakondadesse. Komisjonid jaotusid: kultuuri-, maaelu-, majandus-, õigus-, sotsiaal- ja väliskomisjonideks. Igas komisjonis oli kindel teema ja vastavalt komisjoni teemale pidi noor enda erakonna vaadet kaitsma. Et erakondade vaateid paremini mõista käisid vastavate erakondade poliitikut noortega komisjonide teemadest rääkimas.

Ka meie kooli 11. klassi õpilane Marjeta Raid võttis Noorte Riigikogust osa ja jagab oma muljeid toimunud üritusest: „Võtsin osa sellel aastal toimunud Noorte Riigikogust. Mõte seal osaleda tuli üpris ootamatult. Ma polnud varem kuulnud, et selline üritus toimub ja leidsin selle sotsiaalmeediast. Algul ei registreerinud, kuid siiski jäi kripeldama ja otsustasin, et kui mitte nüüd minna, siis millal veel. Registreerimismvormis saime panna enda erakondade ja komisjonide eelistused. Mina sattusin Keskerakonda ja õiguskomisjoni.

Õiguskomisjoni teema oli „abistatud enesetapp ja eutanaasia“. Teema oli keeruline, sest otseselt õiget ega vale vastust sel ei ole, oleneb lihtsalt maailmavaatest. Esimesel päeval tutvusime erakonna ideoloogiamapiga ja komisjonide teemadega. Teisel päeval hakkas juba intensiivne töö komisjonides, kus pidime koostama eelnõu.

Meie komisjonis käisid külas Irja Lutsar ja Valdo Randpere ja saime nende käest abistavaid küsimusi küsida. Kolmandal päeval saime Riigikogus enda komisjonide eelnõud ette kanda. Riigikogus oli mul võimalus ka kõnet pidada meie erakonna arvamusest eutanaasia ja abistatud enesetapu teemal. Üritus õpetas mulle kindlasti, et argumenteerimine, kõne ettevalmistamine ja pidamine pole üldse nii kerge kui see tundub ja õppida ning harjutada on veel palju! Soovitaksin kõigil noortel sarnastel üritustel osaleda, sest see laiendab väga palju silmaringi ja annab uusi kogemusi."

Marjeta Raid
11. klass

HEATEGEVUS SEL ÕPPEAASTAL

Sel õppeaastal on toimunud mitmeid koolikogukonda ühendavaid üritusi: Kõlakast, kooli sünnipäevakontsert ja -laat ning jõuluaegsed kontserdikohvikud. Kena Kraami letil on olnud müügil laste, lapsevanemate ja õpetajate valmistatud käsitöö ning tervislikud näksid.

Erinevates ettevõtmistes kaasalöömine ja ühine mõttetöö on midagi enam kui lihtsalt osalemine, see on ühise panustamise sümbol ning võimalus anda oma osa Kaarli Kooli heaks.

Sel aastal oleme üritustelt saadud tulu suunanud õpetajate arengufondi toetuseks. Õpetajatele on juba toimunud mitmeid koolitusi ning kevadel on plaanis nendega jätkata.

Suur ja siiras tänu kõigile, kes on kooli tegemistes kaasa löönud. Tänu ühisele panusele oleme saanud nautida toredaid elamusi ning aidata kaasa kooli arengule mitmes valdkonnas. Esimesel poolaastal kogunes kooli heategevuslikest tegevustest (sünnipäevalaat, kontserdikohvikud, Kena Kraami Koht) kokku 9294,16 eurot.

Helen Treier
Õppejuht

KAARLI HUVIKOOL – KOHT, KUS KASVAVAD OSKUSED, SÜNNIVAD VÄÄRTUSED JA SUURENEB KOGUKONNATUNNE

Kaarli Huvikool on koht, kus laps saab avastada oma huvisid, harjutada sihikindlust, kogeda esinemisrõõmu ja õppida koostööd turvalises ja toetavas keskkonnas. Meie tegevuse keskmes on lapse mitmekülgne areng: loovus, liikumine, mõtlemine, eneseväljendus ning väärtused, mis aitavad kasvada hoolivaks ja vastutustundlikuks inimeseks.

Väärtustest algab kasvamine: kirikukool

Meie koguduse kirikukooli traditsioon on taaselustatud 1989. aastal ning see on järjepidevalt tegutsenud juba üle kolmekümne aasta. Kirikukool aitab täita olulist lünka: paljudes Eesti lasteasutustes ei ole võimalik kristlikke väärtushinnanguid ja ristiusu põhitõdesid lähemalt tundma õppida, kuid paljude perede jaoks on need moraalsed alustalad tähtsad.

Kirikukoolis käsitleme piiblitlugusid, lapse suhet Jumalaga ja teiste inimestega, kiriku ajalugu, moraali ja eetika küsimusi ning teisi eakohaseid teemasid läbi rühmatöö, vestluse ja mängu. Oluline osa on ka muusikal ja käelisel tegevusel ning ühiselt tähistame kirikuaasta pühasid. Kirikukool on avatud nii luterliku kiriku peredele kui ka kõigile, kes tunnevad nende teemade vastu huvi.

Muusika, mis õpetab püsivust ja eneseväljendust

Muusikaringid on meie huvikooli südames. Klaveri-, kitarr- ja soololauluõpe, ukulele, löökriistad, vaskpuhkpillid, karmoška ja väikekannel avavad lapsele muusikamaailma algõpetusest kuni edasijõudnute repertuaarini.

Pillitunnid arendavad mitte ainult tehnilisi oskusi, vaid ka keskendumist, kuulamisoskust ja järjepidevust. Paljudes ringides saab kogeda ansambli mängu rõõmu ning esinemised annavad lastele väärtusliku kogemuse: kuidas oma oskusi teistega jagada, tulla toime ärevusega ja tunda uhkust tehtud töö üle.

Loovus ja meisterdamine – julgust „proovida ja luua”

Kunsti- ja käsitööring, puutööring ning loovusring annavad võimaluse katsetada, meisterdada ja mõelda loovalt. Olgu tegemist maalimise, õmblemise, trükkimise või puidust esemete loomisega – iga töö õpetab planeerimist, käelist osavust ja probleemilahendust. Loovtegevused annavad lapsele ka midagi väga olulist: tunde, et „ma suudan”.

Teadus, loogika ja robotika – tulevikuoskused mänguliselt

Teadusringis teeme põnevaid katseid, õpime küsima „miks?” ja „kuidas?” ning avastame, et maailm toimib seaduspäraselt. Mõttemänguderõngas arendab loogilist mõtlemist, strateegiat ja keskendumisoskust.

Robootikaringides ühendame tehnika ja loovuse: lapsed ehitavad ja programmeerivad roboteid ning õpivad läbi praktiliste ülesannete, kuidas töötavad mootorid ja andurid. Oluline osa on koostööl – sageli sünnivad parimad ideed just paaris või väikeses tiimis tegutsedes.

Liikumine ja lavaline eneseväljendus

Spordiring „Tähelepanu, start“, jalgpall, liikumisring pakub lastele rõõmsat ja mitmekülgset liikumist ning aitab kujundada tervislikku elustiili. Tantsuring arendab koordineerimist, rütmisust, kehataju ja enesedistsipliini ning sisaldab lisaks ka tantsuteraapia ja akrobaatika elemente. Improteater ja loovkirjutamine pakuvad võimaluse avastada oma häält, julgust ja loovat mõtlemist – läbi mängu ja lavalise kogemuse.

Koorid – ühine hingamine ja kogukondlik laulurõõm

Mudilas-, laste- ja noortekoor, samuti väiksematele mõeldud mudilaste lauluringid ühendavad lapsed ühiseks eesmärgiks: laulda koos, kuulata üksteist ja hoida ühist rütmi. Koorid esinevad pereüritustel, kirikus, kooli tähtpäevadel.

Lapse isiklik potentsiaal fookuses

Kooli õppe- ja kasvatustöö üheks oluliseks eesmärgiks käesoleval õppeaastal on lapse isikliku potentsiaali – tema huvid ja anned – avastamine ning teadlik toetamine igapäevase õppe- ja huvitegevuse kaudu. Meie õpilased on laia huviringiga, uudishimulikud ja avastamishimulised ning just nende loomupärane uurimisrõõm on kogu tegevuse lähtekohaks. Lähtume laste isiklikest huvidest ja tugevustest, mis kajastub ka õpetajate planeerimistöös. Õppekeskkonda kohandame vastavalt laste arenguvajadustele, et iga laps saaks kogeda eduelamust, arendada loovust ning avastada oma andeid turvalises ja toetavas keskkonnas.

Huvitegevus kui loomulik osa õppimisest

Huvitegevus on meie koolis teadlikult planeeritud, arvestades laste ja õpilaste huve ning nende tagasisidet. Huvitegevuste lai valik võimaldab igal lapsel leida just talle sobiva väljundi – olgu selleks liikumine, loov eneseväljendus, tehniline mõtlemine või muusikaline areng. Käesoleval õppeaastal osaleb huvikooli erinevates ringides ligi 250 last, mis kinnitab, et pakutavad tegevused kõnetavad lapsi ning toetavad nende mitmekesiseid huvisid ja individuaalset arengut.

Mari-Ann Oviir
Huvitegevuse koordinaator

POSTKAART SAKSAMAALT

Armsad Kaarli Kooli inimesed!

Minu täiendusõppeaasta on alanud väga põnevas ja pidulikus õhkkonnas. Esimene üllatus – kool on väga suur ja täiesti uus. Igal hommikul ning ka koolipäeva lõpus mängib üks õpetaja fuajees klaveril klassikalist muusikat. See teeb koolipäeva alguse ja lõpu kuidagi eriliseks.

Sissejuhataval konverentsil Bonnis oli mul võimalus tutvustada Eestit ja Kaarli Kooli nii juhendavatele õpetajatele kui ka programmis osalevatele õpetajatele üle kogu maailma. Tegin seda suure uhkusega – oli rõõm rääkida meie koolist ja sellest, mida me väärtustame.

Praegu on siin karnevaliaeg 🥳 Koolis olid paljud õpetajad ja õpilased kostümeeritud ning pärast pidustusi algab lausa viiepäevane karnevalivaheaeg. See on olnud minu jaoks ka väike kultuurišokk, kuna kogu linn elab karnevali rütmis!

Saadan teile siit palju tervitusi ja kogun uusi mõtteid, mida juba varsti teiega jagada.

Oksana

ILMUS ÕPETAJA MAARJA KRUUSMETSAS KRIMIROMAAN „SURM ELIITKOOLIS”

Jaanuari alguses ilmus koostöös kirjastusega Hea Lugu poelettidele õpetaja Maarja esimene krimilugu. Maarja on varem kirjutanud peaaesjalikult ulmežanri liigituvaid lühilugusid, tehes mitmekülgset koostööd veebiajakirjaga Reaktor. Lisaks ilukirjandusele on Maarja kirjutanud mitmeid haridusteemalisi artikleid ajakirjale Pere ja Kodu.

„Surm eliitkoolis” on sisutihe lühiromaan, milles lahendab mõistatusi väljamõeldud Tallinna gümnaasiumi õppejuht Saara Männik. Kooli 20. juubeli hommikul juhtub kogu kooli silme all šokeeriv õnnetus, mille uurimise Saara enda õlule võtab. Uurimistöö käigus paljastub hulganisti nii õpetajate kui ka õpilaste saladusi.

12. veebruaril toimus Südalinna raamatukogus ka meeleolukas raamatuesitus.

EESTI KIRJANDUSE NÄDAL MEIE LASTEAIAS: LOOD, TUNDED JA LUGEMISRÕÕM

Eesti kirjandus kannab endas meie keele ilu, kultuuri juuri ja lugusid, mis puudutavad südant igas vanuses. Eesti kirjanduse nädal on suurepärase võimalus tuua need lood laste igapäevaellu – kuulata, arutleda, kogeda ja üheskoos avastada sõnade väge. Selle aasta raamatuaasta juhtmõtte pärineb Hando Runnel luulekogust Punaste õhtute purpur, luuletusest „Kiri algab kirikust”. See mõtte rõhutab, et meie keel, kultuur ja rahvuslik identiteet saavad alguse sõnast ja kirjast – lugemisest, kirjutamisest ning kirjanduse kaudu edasi kantud vaimsest pärandist.

Eesti kirjanduse nädala raames toimus meie lasteaias mitmekesine ja sisukas programm, mis pakkus lastele rohkelt rõõmu, uusi teadmisi ning inspireerivaid kohtumisi raamatute ja lugudega. Iga rühm lähenes teemale omal moel.

Õunakese rühma lapsed kohtusid oma hingelinnuga teatris. Õunakese rühma lapsed külastasid Eesti Noorsooteatrit, kus vaadati poeetilist ja vaatamängulist lavastust „Hingelind”.

Lavastus jutustas loo iga inimese sees elavast hingelinnust. Etenduse mõte kõnetas ka lapsi: iga inimese sees elab tema hingelind. Mõni inimene suhtleb temaga tihti, mõni harva ja mõni kuuleb teda vaid korra elus. Hingelind on hea ja tark ning teda tasub kuulata, sest tema teab alati. Meie sees oleval hingelinnul on palju laekaid – naermise, vaikimise, üksinduse või läheduse laegas. Kui inimene ei tea, mida teha või kuidas end tunda, avab hingelind just selle laeka, mida parasjagu vaja. Lugu rääkis sellest, kui keeruline võib olla iseenda tunnetest aru saada ning kui eriline on kogemus, kui keegi aitab neid mõista. See oli lugu enese hoidmisest ja aitamistest – nii iseendale kui ka teistele. Teatrikogemus pakkus lastele võimaluse arutleda hoolivuse ja üksteise märkamise üle. Pärast etendust jagasid lapsed oma mõtteid ja tundeid, õppides paremini sõnastama rõõmu, kurbust, hirmu ja julgust. Lisaks tutvusid lapsed teatrimaja kunstilise keskkonnaga ning harjutasid viisakat käitumist avalikus ruumis. Päev möödus koostöiselt ja loovalt, pakkudes palju võimalusi eneseväljenduseks ning jättes hinge sooja ja helge tunde.

Päiksekeese rühm avastas raamatute võlumaailma Südalinna raamatukogus. Raamatukogus ootas neid ees põnev ülesanne – leida raamatust tegelane, kes neile eriti meeldib. See lihtne, kuid kaasahaarav ülesanne innustas lapsi uurima raamatuid tähelepanelikumalt ning jagama kaaslastega oma mõtteid ja avastusi. Raamatukogukülastus pakkus võimaluse arutleda, kuidas raamatuid laenutatakse ja hoitakse ning miks on oluline neid heaperemehe-likult kasutada. Lapsed rääkisid lugemise tähendusest ning sellest, kuidas lood aitavad kujutlusvõimet arendada ja uusi teadmisi saada. Hommikuringis jagati kogemusi erinevatest raamatukogudest ning tutvustati oma lemmikraamatuid.

Sel nädalal oli rühmal külas ka õpetaja Reet, kes tutvustas Eesti kirjanduse päeva. Lapsed kuulasid luulet ning katkendit A. H. Tammsaare teosest „Poiss ja liblik“, mis pani mõtlema hoolivusele ja elu väärtustamisele. Lisaks kuulati liigutavat lugu „Kus on armastus“, mis aitas lastel arutleda läheduse, headuse ja hoolimise üle. Juttu tuli ka käimasolevast raamatuaastast ning selle juhtmõttest, mis rõhutab lugemise tähtsust ja kirjanduse rolli meie kultuuris. Päev möödus sisukalt ja inspireerivalt, kinnitades, et raamatud avavad uksi uutesse maailmadesse ning aitavad mõista nii ennast kui ka teisi.

Lehekese rühmas kõlasid lood ja oli tunda südamesoojust. Lehekese ja Ubina rühmas toimus eriline lugemisnädal koostöös lapsevanematega. Iga päev astus rühma uksest sisse mõni Lehekese pereliige, et jagada lastele oma lemmiklugusid ning kinkida neile killuke ühist lugemisrõõmu. Kuulati südamlikke ja põnevaid lugusid autoritelt nagu Piret Jaaks ja Mare Müürsepp, samuti katkendeid Piiblist. Iga lugu avas laste jaoks uue maailma – kord seiklusliku, kord mõtlemapaneva, kord õpetliku. Lapsed kuulasid suure huviga, elasid tegelastele kaasa ning jagasid pärast lugemist oma mõtteid ja tundeid. Ühine lugemisaeg lõi rühmas sooja õhkkonna ning andis võimaluse kogeda, kui väärtuslik on hetk, mil ollakse koos ja kuulatakse ühist lugu. Lugemisnädal näitas ilmekalt, et raamatud ühendavad põlvkondi ning loovad sildu kodu ja lasteaia vahel. Koos loetud lood jäävad kauaks meelde, mitte ainult sõnade, vaid ka tunnete kaudu.

Eesti kirjanduse nädal näitas taas, et lood ei ole pelgalt tekst raamatulehtedel – need on sillad inimeste vahel, aknad sisemaailma ning teejuhid hoolivuse ja mõistmise poole. Kui Hando Runnel kirjutab, et „rahvas algab raamatust“, siis just sellistes ühistes lugemishetkedes see algus sünnibki – kuulamises, kaasaelamises ja jagatud mõtetes.

Läbi lugude, teatrielamuste ja kohtumiste raamatutega kasvab laste lugemishuvi ning süveneb arusaam meie keele ja kultuuri väärtusest. Need hetked jäävad kindlasti kauaks meelde ning külvavad seemne, millest võib kasvada eluaegne armastus raamatute vastu.

Lasteaia õpetajad

RAAMATUSELJA LUULE

VILISTLASTE MEENUTUSI KAARLIST JA MÖTTEID UUTELT KOOLIRADADELT

Kaarli Kooli I lend on nüüd saanud juba mõnda aega elada iseseisvat elu. Uurisime neilt mida nad kooliajast meenutavad, igatsevad ja kuidas koolis õpitu/kogetu neid nende uuteks väljakutseteks ette valmistanud ja aidanud on.

Mis on see, mis sulle esimesena oma kooliajast meelde tuleb?

Gloria: Kohe esimesena tuleb kindlasti meelde see, kui käisime esimest korda Kosel. Seal hakkasime kogu klassiga suhtlema – vanad olid hakkasid uute tulijatega rääkima ning vastupidi ka. Tänu sellele tundsin, et elan kiiremini uude keskkonda sisse.

Hanna-Mari: Minul tulevad esimeseks meelde gümnaasiumi ajast vestlused õpetajatega õpetajatetoas. Need olid minu jaoks ühed kõige erilisemad hetked üldse, nautisin alati kõiki vestluseid ning osad neist venisid kohe eriti pikaks, et sai veel tunnikese pärast koolipäeva lõppu koolis oldud ning vesteldud.

Lisaks meenuvad ka kolmapäevad. Jah, sellel hetkel võisid need kohati tekitada tunnet, et “jälle me lähme kuhugi” või “jälle tuleb keegi rääkima” kuid nüüd on mul väga tore jälgida, kus gümnaasistid kolmapäeviti käivad ja tekib kohe tunne, et tahaks isegi minna nendesse põnevatesse kohtadesse. Lisaks tuleb mainida, et tegelikult mitmed kohad, kus käisime on sellised, et peaks ikka väga palju tööd ise tegema, et neid kohti külastada.

Kaspar: Esimesed helged ja tähendusrikkad hetked, mis esmalt meenuvad õppimise raames olid projektid ja ühistegevused. Sain kahel korral katsetada filmi ja monteerimistööd, mis tekitasid minus palju rõõmu ja raskusi. Nende käigus avastas, et neid on tore teha, kuid elukutsena kindlalt ei soovi sellega tegeleda. Õppetöös oli ka palju muid tegevusi, mis aitasid mul leida seda, mida päriselt teha soovin. Tähendusrikkad tegevusteks peangi neid tegevusi, mis aitasid mul valida oma kutset.

Koolitee käigus oli veel palju häid hetki, kuid mis kõik hästi kokku võttis oli lõpunäidend. Sisuliselt lõpp-projekt, kus saime demonstreerida oma ühtsust, koostöövõimet ja loovust. Pingutasime tohutult, et koolile teha esimese lennu lõpp-etteaste, mis lõpuks tuli väga hästi välja ning suutis nappide vahenditega igat mõtet ja isiksust kajastada.

Mairo: Minul on esiemene asi, mis meelde tuleb klassikaaslased. Klassikaaslastega heade suhete loomine ja nende enda lähedal hoidmine on võibolla ka kõige olulisem õppetund koolist, sest nad võivad mängida tähtsat rolli sinu edasises elus. Õpetajatega positiivse ja tugevate suhte hoidmine, sest kunagi ei või teada, kuidas need tulevikus kasuks võivad tulla.

Marie: Koolireisid ja väljasõidud on kõik olulised muidugi juba uute kogemuste pärast, üksinda ma näiteks kanuumatkale või Brüsselisse kunagi ei läheks. Tunnid olid värvikad ja põnevad ning sellised, mida gümnaasiumis loota ei osanud.

Üks erilisemaid oli kindlasti ka lõpuaktus, mille ilu ei mahu lihtsalt sõnadesse. See kuidas saime veel kõik viimast korda koos olla, viimast korda koos naerda, nutta ja meenutada neid ilusaid hetki. Ka riigikaitselaager oli omaette kogemus, tean et ma pole ainuke, kes arvab, et sellest momendist sai meie klass palju ühtsemaks.

Kõik Kose laagrid olid mulle väga erilised, sest saime kõik koos õhtuti muljetada ja mängida. Üks seik Kose laagrist jääb mulle vist alati meelde, kus olime õues mänginud ning siis tuli meil mõtte kaugemale peitust mängima minna. Nii me siis läksimegi. Kellelegi polnud telefoni kaasas, olime lihtsalt meie ning kõik olid hetkes. Tagasi minnes rääkisime, et kadusime vähemalt tunniks ajaks ära ja naljatasime, et keegi ei tulnudki otsima.

Veel üks väga südantsoojendav hetk oli abiturientide ballil kus taustaks käis „slipping through my fingers” ja me hoidsime üksteisest kinni ning kiikusime ühele ja teisele poole ning lihtsalt nautisime seda aega koos.

Millised on olnud sinu jaoks uue eluetapi suurimad väljakutsed, millest tunned kooliajast puudust?

Gloria: Suurima väljakutsena tooksin välja küsimuse, mida paljud noored võivad tunda – kas eriala, mida õpin, päriselt huvitab mind või käin ma siin ainult sellepärast, et kuskil käia. Arvan, et tänu sellele, et meil käis väga palju erinevate valdkondade inimesi oma lugu jagamas, ei karda ma seda teadmatust ja tean, et mingi hetk mõtlen selle välja.

Marie: Tunnen puudust kõige rohkem sellisest naiivsest rutiinist, kus on samad inimesed (kes mulle siiani väga hingelähedased on) ja kus probleemide korral on palju inimesi kelle poole pöörduda. Iseseisvus on tore, kuid ülikoolis tuleb ise järgida mida ning millal sa teed, ja tuge saada on raskem kuna õppejõududel on nii palju õpilasi, et individuaalselt igaühega tegeleda ei jõua. Suurimad väljakutsed on olnud põhiliselt mitte alla andmine, ja sellega on Kaarlis õpitu aidanud.

Mariann: Õpingutega on kaasnenud märksa suurem vastutus – tuleb ise oma aega ja õppetööd planeerida. Mulle väga meeldib, et tunniplaan on paindlikum ja annab rohkem aega iseseisvaks tööks. Vahel igatsen küll, et keegi tuletaks meelde kui on kursuse lõpp või kodutöö tähtaeg on lähenemas. Suurimaks väljakutseks on osutunud toimetulek üksi elamisega võõras keskkonnas. Lisaks õppimisele peab tegema ise süüa, koristama, pesema pesu jpm. Tartu meeldib mulle linnana aga väga ning on tõeliselt tudengisõbralik.

Laura: Tunnen sellest tervest kooli keskkonnast ja inimestest puudust. Aegajalt ikka mõtlen nendele tundidele ja kui lõbus oli. Tean, et ma pole ainus, kes on kade nende inimeste peale, kes endiselt Kaarlis käia saavad. Olen korduvalt pidanud vestulisi, et on kahju, et enam seal kunagi käia ei saa.

Mis on sinu jaoks need koolis omandatud teadmised/ oskused millest on sul praeguses elus kasu olnud?

Glorya: Arvan, et kõige rohkem on mind aidanud teadmine, et on okei kohe mitte teada vastust kõigile küsimustele.

Hanna-Mari: Esiteks tootsin välja mentorluse. See oli väga individuaalse lahendusega, mis tähendas, et teed päriselt ka tööd ja ei saa niisama viilida. Lisaks andis see mulle palju vahendeid õppiviiside ja üldiselt eneseanalüüsi kohta.

Marie: Kõige olulisem, mis mind on aidanud nii iseseisva elu alustamisega, on igasugune kultuur ja silmaring, mis koolist tuli. Gümnaasium andis mulle iseseisva mõtlemisoskuse, silmaringi, loogika, tänu millele ei tundnud kõik probleemid nii lahendamatu nagu ma oleks arvanud enne gümnaasiumit. Lisaks sain tänu gümnaasiumile hea aluse erinevate inimestega suhtlemiseks ja erinevates olukordades orienteerumiseks, mis hiljem on väga kasuks tulnud.

Gete: Kogemused, mis on mind päriselt aidanud on klassiürituste korraldamine – tiimitöö, ajaplaneerimine, realistlikult ja samas ka loovalt mõtlemine.

Kaspar: Koolis sai väga palju rühmatöid, esitlusi ja projekte tehtud ning samal kursil jätkub mu praegune kõrgkoolitee. Saan ilma vaevata tehtud esitlused ning need tundides peast esitada, sest see on käpas. Rühmatööd ja projektid sujuvad ka hetkel praegu väga hästi ning tean, et Kaarli gümnaasiumita poleks see nii hea.

Laura: See kool õpetas mulle väga palju ja nüüd ülikoolis olles on väga palju mentorluse teemasid kattunud. Tunne on palju kindlam kui saan neid korrata kui neid siin algusest õppida.

Terve see kooli kontseptsioon ja pigem vabam keskkond on andnud mulle palju juurde. Kaarli Koolist võtan kaasa paremad suhtlemisoskused, ajaplaneerimise ning õpi-strateegiad jäävad ka kindlasti mulle elu lõpuni meelde.

LUMELEOPARD LAURI ÕPETAS LAPSI KRIISIDEKS VALMIS OLEMA

Päiksekese ja Õunakese rühmal käis külas Tallinna Munitsipaalpolitsei Ameti kriisivalmiduse sektori meeskond koos lumeleopard Lauriga. Koos mängiti põrandamängu „Kodused kriisivarud“, mille kaudu said lapsed mängulisel ja kaasahaaraval viisil teadmisi sellest, kuidas kriisideks valmis olla.

Suurel, maja kujutaval mängualal arutleti, kus võiksid kodus vajalikud asjad paikneda ja miks need on olulised. Läbi mängu räägiti, mis on kriis, miks sellised olukorrad võivad tekkida ning kuidas neis rahulikult ja targalt käituda.

Mängu ja piltide abil nimetasid lapsed olulisi kriisivarusid, nagu joogivesi, toiduvarud, taskulamp ja varupatareid, raadio, küünlad ja tikud, esmaabivahendid ning hügieenitarbed. Kohtumine pakkus palju rõõmu ning andis lastele praktilisi teadmisi igapäevaeluks.

Kõige olulisem mõte, mis lastele meelde jäi, oli: „kriisiolukorras on tähtis olla valmis ja säilitada rahu.“

Lasteaia õpetajad

